

dag er Ny Alliance trådt ind i den udlændinge-politiske højreblok, der har regeret i Danmark siden valget i 2001. Der skal lyde et stort tillykke til Dansk Folkeparti, men jeg synes virkeligt, det er trist, at vi er i en situation, hvor man tror, at man både kan blæse og have mel i munden – man kan mene ét, når man taler, og noget andet, når man skriver.

Kl. 15:47

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal spørge, om der er flere, der ønsker ordet.

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut- tet, og vi går til afstemning. Men vi gør det i et fornuftigt tempo, så alle har mulighed for at del- tage og ingen behøver at løbe, heller ikke yngre ministre. Tag det roligt.

Kl. 15:48

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg kan annoncere, at der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 56 (se side 5009) af Karen El- lemann (V), Peter Skaarup (DF), Helle Sjelle (KF) og Jørgen Poulsen (NA). Der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 58 (V, DF, KF, NY), imod stemte: 51 (S, SF, RV, EL og Gitte Seeberg (UFG)), hverken for eller imod: 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 56 er vedtaget.

Hermed er forslag til vedtagelse nr. V 57 (se side 5011) af Karen Hækkerup (S), og forslag til ved- tagelse nr. V 58 (se side 5017) af Simon Emil Am- mitzbøll (RV), Karina Lorentzen (SF) og Per Clausen (EL) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejds- miljø. (Gennemførelse af dele af anerkendel- sesdirektivet m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frede- riksen).

(Fremsættelse 09.05.2008).

Kl. 15:49

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:49

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Et godt arbejdsmiljø på de danske arbejdsplad- ser er et vigtigt og højt prioriteret område. Dette lovforslag har til formål at sikre arbejdsmiljøet på danske arbejdspladser, så også nye medarbej- dere, der har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et land, der har aftaler med EU, har de nødvendige kvalifikationer på områder, hvor der i Danmark stilles krav om uddannelse inden for arbejdsmiljøområdet, når de pågældende har til hensigt at arbejde midlertidigt eller lejlig- hedsvist i Danmark. Direktivet giver ved æn- dring af arbejdsmiljøloven mulighed for at stille krav om forudgående kontrol med henblik på sikring af tilstedeværelsen og anerkendelsen af de erhvervsmæssige kvalifikationer. I praksis drejer det sig om f.eks. job som kran- og truckfø- rer, stilladsopstillere og ved arbejdet med asbest og epoxy.

Det er positivt, at der bliver taget hånd om ar- bejdsmiljøet i sådanne situationer – det vil vi ikke gå på kompromis med. Det er vigtigt at fremme arbejdskraftens frie bevægelighed og samtidig sikre, at arbejdet foregår under betryg- gende forhold. Det er også vigtigt i en tid, hvor der er mangel på arbejdskraft i Danmark. Ven- stre støtter forslaget.

Kl. 15:51

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Møller.

Kl. 15:51

(Ordfører)

Lone Møller (S):

For Socialdemokratiet er der ingen tvivl om, at ønsket om et godt arbejdsmiljø og sikkerhed på vores arbejdspladser er meget højt prioriteret. Derfor er vi også glade for, at det er lykkedes at presse beskæftigelsesministeren til at fremsætte dette lovforslag. Forslaget er også et godt ek- sempel på, at hvis viljen er til stede, kan der komme noget fornuftigt ud af det. Anerkendel- sesdirektivet er generelt implementeret i Under- visningsministeriet og handler om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Direktivet medfører som hovedregel, at tjenesteydere, som alene skal arbejde midlertidigt eller lejligheds-

vist i værtslandet, ikke længere skal have anerkendt deres erhvervsmæssige kvalifikationer af værtslandet.

Alligevel blev vi i Arbejdsmarkedsudvalget opmærksom på problemer, da bl.a. stilladsarbejderne gjorde os opmærksomme på, at der var en række områder, som ikke fremover skulle gælde udenlandsk arbejdskraft, hvor vi i Danmark har krav om uddannelse for at udføre arbejdet. Så stor tak til de grupper, som har rettet henvendelse til udvalget. Man kunne jo ønske sig, at regeringen og Dansk Folkeparti også i andre sammenhænge lyttede til lønmodtagerne, når de kom på besøg i udvalget. Jeg tænker bl.a. på forslaget om besparelser på dagpengeområdet.

Med forslaget benytter vi nu muligheden for, at der undtagelsesvis kan ske en forudgående kontrol med henblik på anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer opnået i andre lande, i EU, i EØS eller i lande, der har aftaler med EU, når tjenesteydelsen udføres midlertidigt eller lejlighedsvis. I disse situationer, hvor vi på særlige områder i Danmark stiller krav om en uddannelse, skal Arbejdstilsynet have mulighed for på forhånd at kontrollere arbejdsmiljøuddannelser og forudsætninger.

Efter forhandling med parterne er der nu sikret hjemmel til forhåndskontrol med kvalifikationer på ni betydningsfulde risikoområder, bl.a. som kranførere eller stilladsarbejdere – uanset arbejdets varighed. Samtidig indføres øget fokus på kontrol og dokumentation af kvalifikationer på de øvrige arbejdsområder, hvor der er krav til særlige arbejdsmiljøuddannelser.

Som udgangspunkt havde jeg gerne set en forhåndsgodkendelse af kvalifikationer på samtlige arbejdsmiljøområder, hvor der i dag er krav om en arbejdsmiljøuddannelse, uanset om arbejdet måtte være varigt eller midlertidigt. Men samlet set er forslaget fornuftigt og dynamisk. Det er en løsning, som, når anerkendelsesdirektivet skal implementeres, kan føres ud i livet.

Vi har også noteret os ministerens tilsagn i forbindelse med forhandlingerne, nemlig at vi efter et år sætter os sammen og vurderer, hvordan ordningen fungerer i praksis. Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

KI. 15:54

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Vi kan jo konstatere, at der har været en hel del problemer vedrørende anerkendelsesdirektivet. At direktivet blev gennemført på uddannelsesområdet, skyldes jo på sin vis, at det i sin tid blev fjernet fra arbejdsmarkedsuddannelserne. Og derfor er der jo selvfølgelig ikke så meget føling med, hvad der sker på det område. Man har så opdaget, at arbejdskraft fra udlandet kunne komme til Danmark og sige: Vi har en uddannelse i opstilling af stillads; vi har en uddannelse i at køre truck, eller hvad det nu kan være. Man har ikke som sådan haft mulighed for at godkende uddannelserne; man har bare været nødt til at acceptere dem ifølge det anerkendelsesdirektiv, der var blevet vedtaget.

Jeg og Dansk Folkeparti synes slet ikke, det er rimeligt, at man kan tilsidesætte arbejdsmiljøreglerne på den måde. Når vi stiller krav til danske arbejdere om, at de skal have en uddannelse for at arbejde med farlige midler, eller for at bruge maskiner, der er en vis risiko ved, eller for at stille stilladser op, der kræver sikkerhed for dem, der skal gå på dem, er det også rimeligt, at de udenlandske arbejdere, der kommer herop, har gennemgået en tilsvarende uddannelse.

Det sker nu som følge af, at der er blevet enighed om anerkendelsesdirektivet. Vi kan ikke acceptere, at vi skal have udenlandsk arbejdskraft, der undergraver det gode arbejdsmiljøsystem, vi har i Danmark. Derfor er det også med stor tilfredsstillelse, at Dansk Folkeparti kan se, at der er blevet opnået enighed om at få implementeret anerkendelsesdirektivet på en anden måde.

Vi ser nu frem til, at beskæftigelsesministeren får udfærdiget bemyndigelsen, så den udenlandske arbejdskraft også kommer til at leve op til de krav, vi stiller. Og så må vi holde øje med, om Arbejdstilsynet overholder godkendelseskravene, så der ikke er arbejdskraft i Danmark, som ikke er omfattet af reglerne, for så skal det jo stoppes. Men Dansk Folkeparti kan støtte forslaget.

KI. 15:57

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Eigil Andersen.

KI. 15:57

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det er selvfølgelig helt uholdbart, at der kan komme udenlandske arbejdere til Danmark og

sætte stilladser op uden at have vores 3-ugers-uddannelse i arbejdet, eller som ikke har erhvervs erfaring med arbejdet i det land, som de kommer fra. Det er farligt for de andre bygningsarbejdere at stå på vakkelvorne stilladser, som kan falde ned, og det er også farligt for de forbipasserende, der kan blive ramt af et faldende stillads. Men det er samtidig en helt uacceptabel undergravning af de danske stilladsarbejderes løn- og arbejdsvilkår, at man kan komme hertil som udlænding uden at have den fornødne uddannelse eller erhvervs erfaring. Men sådan er det faktisk lige nu. Tilsvarende gælder for førere af gaffeltrucks, kranførere, og de, som arbejder med teleskopløssere, med asbest m.m. Folk fra andre EU-lande kan altså komme hertil, uden at man ved noget som helst om, hvorvidt de kan leve op til sikkerhedskravene i deres arbejdsfunktion.

Lovændringen betyder som nævnt, at Arbejdstilsynet fra den 1. juli kan kræve, at der skal ske en forhåndsgodkendelse af disse udenlandske arbejderes uddannelse eller erhvervs erfaring. Det vil så betyde, at den skævhed, der er nu, som giver øget risiko for ulykker og sygdom på de danske arbejdspladser – og er en ubillig konkurrence på arbejdskraften – vil forsvinde, i hvert fald på det punkt. Det er vi i SF tilfredse med.

Måske har ministeren været inspireret af, at der var ved at danne sig et alternativt flertal uden om regeringen. Men jeg vil da også sige, at jeg mener, vi har været igennem en tilfredsstillende politisk proces under beskæftigelsesministerens ledelse. Det vil jeg også godt understrege, eftersom vi mange gange i SF har været utilfredse med den proces, der foregår under beskæftigelsesministeren, og de beslutninger, som han tager sammen med sit flertal.

Der er et konkret punkt, som vi gerne ser forbedret, og så er der nogle ting, som man kan lære af i det her forløb med henblik på fremtiden.

Først det konkrete punkt. Ministeren og partierne har drøftet, hvordan den bemyndigelsesbestemmelse, som ministeren nu får i arbejdsmiljøloven, skal administreres. Og her kan vi forstå at ministeren lægger op til, at reglerne skal omfatte tårnkraner og mobilkraner, men ikke lastbilkraner. Vi vil opfordre ministeren til at tage lastbilkraner med, i hvert fald de store lastbilkraner. De største af dem kan løfte utrolig meget og udgør en stor sikkerhedsrisiko, hvis ikke man har tilstrækkelig erfaring med dem.

Hvad kan man så lære af hele den her sag? For det første kan man lære, at når utilfredse lønmodtagere, f.eks. faglige klubber som stilladsarbejderne, fagforeninger og fagforbund, sætter en proteststorm i gang, kan det undertiden føre til noget. I Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har vi – som tidligere nævnt – haft besøg af 20-25 deputationer, der protesterede mod den forringelse, som var sket på det her område. Det er ikke så tit, at VK-regeringen lader sig påvirke af den slags, men der er grund til at glæde sig, når det sker en sjælden gang. Og det er så sket her.

For det andet er der grund til at lægge mærke til det juridiske. Regeringen har simpelt hen skiftet mening om, hvad der er juridisk muligt at praktisere af forhåndsgodkendelse af sikkerhedsuddannelser, samtidig med at vi overholder EU's regler. For et år siden skønnede man juridisk, at det var umuligt at kræve forhåndsgodkendelse af disse sikkerhedsuddannelser. Nu skønner man, at man godt kan. Der er ikke noget som helst – rent indholdsmæssigt – der er ændret i mellemtiden. Jeg mener, at det, som regeringen nu har som sit standpunkt, er det sagligt rigtige og fornuftige, netop fordi EU's regler giver mulighed for at kræve forhåndsgodkendelse af hensyn til den offentlige sikkerhed og sundhed. Arbejdsgiverne er til gengæld sure over, at regeringen har skiftet mening. Jeg mener, at den skiftende vurdering er med til at understrege, at disse juridiske skøn ofte er mere politisk betonedede end egentlig juridiske.

For det tredje – og det er det sidste – synes jeg, at det er meget lærerigt, at da man for halvandet år siden implementerede anerkendelsesdirektivet første gang her i Folketinget, mente VK-regeringen slet ikke, at der var et problem med de her sikkerhedsuddannelser. Man afviste det eller snorksov, og Folketingets partier stemte for loven. Eksemplet er med til at vise, at vi skal passe morderlig meget på, når diverse EU-direktiver skal omsættes til dansk lovgivning. Sagen må være et lærestykke i, at der skal arbejdes særdeles grundigt med disse EU-direktivs overførsel til dansk lov. Alle aspekter skal undersøges. Og med hensyn til de juridiske skøn, som jeg var inde på før, er der ingen grund til, at Danmark altid skal være EU's flinke dukedreng. Vi skal også kunne udøve skøn, som er til Danmarks fordel, men inden for reglerne. Jeg vil runde af med at sige, at alt det her ikke rører ved SF's glæde over, at den her sag er havnet det rigtige sted.

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Knud Kristensen som ordfører.

Kl. 16:02

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Anerkendelsesdirektivet medfører jo, at arbejdskraftens fri bevægelighed bliver smidiggjort. Det er helt naturligt, at vi har en fri bevægelighed af arbejdskraften inden for EU, og det har jo i særdeleshed været godt her, hvor vi har oplevet en periode i Danmark, hvor der virkelig har været behov for en øget arbejdsstyrke til at løse de opgaver, som vi netop har stået over for.

Nu hørte jeg, at den tidligere ordfører udtalte, at man har skiftet holdning i regeringen osv. Jeg synes, at den proces, vi har været igennem, har været en meget givtig proces, hvor vi har haft deputationer inde, hvor fagligheden har været inde i billedet, og hvor man har understreget nogle forskellige synspunkter og holdninger til netop det sikkerhedsmæssige, og det sikkerhedsmæssige kan vi på ingen måde komme til at diskutere; det vil vi ikke på nogen måde nedprioritere. Vi har en meget høj sikkerhed, og vi har et sundhedsmæssigt godt arbejdsklima her i landet, og det skal vi også værdsætte fremover. Så kan vi jo håbe på, at mange af de udenlandske arbejdstagere, som kommer til landet, også sætter sig ind i de krav, vi stiller til medarbejderne her i landet, sådan at vi kan være med til at implementere den sikkerhed i EU.

Så Det Konservative Folkeparti støtter dette lovforslag.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte det forslag, vi behandler her. Det har gennemgået en længere forhandling, og vi synes, det er klogt, at ministeren hermed gives en bemyndigelse til at fastsætte regler, som kan gøre, at de sikkerhedsregler, der er på det danske arbejdsmarked, fortsat kan være opfyldt. Vi synes, det er godt, vi er glade for anerkendelsesdirektivet i almindelighed, men det er klart, at vi må stå værn om de garantier, der er på det danske arbejdsmarked, i form af godkendte sikkerhedsuddannelser.

Jeg synes også, det er vigtigt i den her sammenhæng at understrege, at uanset anerkendelsesdirektiv og uanset bemyndigelse er det til enhver tid arbejdsgiverens ansvar at sikre, at arbejdsmiljøet er i orden, og at sikkerheden på arbejdspladserne er i orden. Det ændrer den her lovgivning ikke ved, og det ændrer den nye bemyndigelse til ministeren heller ikke ved.

Men vi støtter forslaget om, at der for en lang række af de her sikkerhedsuddannelser skal være en forhåndsgodkendelse og meddeler derfor vores tilslutning til lovforslaget.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 16:05

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er godt, at vi har fået det her lovforslag. Det er noget skidt, at det var nødvendigt at komme med det, for det viser lidt om, hvordan det gang på gang går, når der skal implementeres EU-lovgivning her i Folketinget. Så sker der tit nogle ting, som er uoprettelige. I det her tilfælde er det heldigvis noget, som var og er opretteligt. Da vi i sin tid diskuterede anerkendelsesdirektivet i 2006, rejste Enhedslisten jo lige præcis det spørgsmål i debatten, hvad det, at vi skulle godkende uddannelser i andre lande, havde af konsekvenser for vores muligheder for i Danmark at stille krav til særlige kvalifikationer ved bestemte job. Vi fik at vide fra den her talerstol af undervisningsministeren:

Bestemmelserne i direktivet berører ikke medlemslandenes kompetencer med hensyn til indretning af deres nationale regler om udbud og indhold af uddannelser og heller ikke fastsættelsen af regler for erhvervsudøvelse.

Det var svaret, vi fik fra undervisningsministeren. Det var forkert, det ved vi i dag, og hvis det havde været rigtigt, hvad vi jo havde håbet, så skulle vi slet ikke have behandlet lovforslaget i dag. Men det var altså folk udefra, det var Stilleadsarbejdernes Brancheklub, som lige pludselig kunne se, at det ikke var nødvendigt, at udenlandske stilladsarbejdere opfyldte de danske uddannelseskra-
v for at opsætte stilladser. Tilsvarende overraskende opdagelser gjorde andre faglige organisationer – dem, der organiserer asbestarbejdere, elevatormontører og andre. Så selv om regeringen altså sagde, at det ikke var noget problem at anerkende direktivet fra EU, viste det sig jo, at der kom en livsfarlig EU-har-

monisering til skade for arbejdsmiljøet på adskillige områder.

Det er det samme, vi jævnlige ser. I øjeblikket udspiller der sig præcis den samme debat om konfliktretten. Selv om skiftende regeringer har forsikret om, at vi selvfølgelig bevarer den danske model og den konfliktret, vi har, er den i øjeblikket under hårdt angreb på grund af Vaxholmdommen. Jeg så også i går spørgsmålet om, hvorvidt vi kan beskytte grundvandet mod pesticider, eller om EU også skal bestemme, hvilke gifte der må sprøjtes ud på danske marker. Det er jo en problemstilling, vi ser hele tiden, fordi EU vil træffe beslutninger om ting, de absolut ikke skal træffe beslutninger om for os.

Men det var ikke regeringen, der opdagede, at der her var sket en fejl. Næ, det var de faglige organisationer. Det var stilladsarbejderne, det var andre faglige organisationer, og vi må sige, at det altså ikke er på grund af regeringen, at vi står her i dag. Det er, fordi de faglige organisationer tog sagen op og var meget vedholdende og meget aktive for at sikre, at sagen kom på Folketingets dagsordenen, sådan som det altså nu er sket. Det er vi meget glade for, og de fortjener stor tak for deres indsats.

Jeg ved ikke, om ministeren kan svare på det følgende, men jeg kunne da godt tænke mig at få et svar. Jeg håber ikke, det sker, men det, vi kan risikere med det, vi vedtager i dag, er, at vi siger, at vi nu har vedtaget at stille krav til uddannelse og forsikring af arbejdsmiljøet, men at Domstolen så kommer og siger, at det er ulovligt. Vil ministeren bekræfte, at det kan ske, eller vil ministeren udelukke, at det kan ske, at vi bliver underkendt af Domstolen?

Det er jo interessant, for det er ligesom den debat, vi også har om godkendelse af Lissabontraktaten. Vi har en Domstol, der på flere og flere områder tiltager sig rettigheder, som underminerer dansk lovgivning på områder, som vi synes er vigtige for miljøet, arbejdsmiljøet og sundheden. Så kommer Domstolen alligevel og ændrer betingelserne for det, vi må beslutte her i Folketinget, på trods af at regeringen siger det modsatte. Jeg kunne da godt tænke mig at vide, om regeringen i den her sag har undersøgt eller har en holdning til, om det, vi vedtager i dag, også kan tåle at komme for Domstolen og dermed altså også blive gældende dansk lovgivning i fremtiden.

Vi synes, det er mærkeligt, at der er nogle områder, som ikke er taget med. Det gælder visse typer af asfaltarbejde og arbejde med styren,

epoxy og isocyanater, altså stoffer, som er utrolig farlige og til stor skade for sundheden, hvis ikke man har den rigtige uddannelse til at håndtere dem. Vi synes, det er mærkeligt, at de ikke er med. Det kunne jeg også godt tænke mig at få en kommentar til fra regeringens side.

Det er nogle udeladelsesynder, vi vil prøve at rode bod på i udvalgsarbejdet, men selvfølgelig kan vi støtte lovforslaget som det fremskridt, det trods alt er.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:10

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og tak til partierne for støtten til lovforslaget. Jeg vil gerne understrege, at regeringen er tilhænger af arbejdskraftens frie bevægelighed, og vi ser i anerkendelsesdirektivet et positivt bidrag hertil, nemlig at både det nationale arbejdsmarked og det samlede europæiske arbejdsmarked kan åbnes yderligere og gøres mere dynamisk. Det er vigtigt i en tid, hvor der i Danmark er mangel på arbejdskraft.

Dog er hensynet til sikkerheden på arbejdspladserne vigtigt. Regeringen lægger vægt på, at vi i Danmark har et godt arbejdsmiljø og fortsat arbejder på at gøre det bedre, hvor vi kan. Derfor finder vi det nødvendigt at benytte os af undtagelsesmuligheden i anerkendelsesdirektivet om at stille krav om forudgående kontrol af de erhvervs-mæssige kvalifikationer, når personer fra andre EU-lande kommer hertil for at arbejde midlertidigt eller lejlighedsvis.

I disse situationer skal Arbejdstilsynet have mulighed for at kontrollere de erhvervs-mæssige kvalifikationer på forhånd på særlige områder, hvor vi i Danmark stiller krav om en uddannelse, f.eks. som kranfører eller stilladsarbejder. Betingelsen for forhåndskontrol skal naturligvis være opfyldt, og det vil sige, at det arbejde, der udføres, skal have betydning for den offentlige sikkerhed og sundhed, og at kontrollen skal være begrundet i hensynet til at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sikkerhed og sundhed.

Formålet med lovforslaget er jo at sikre, at personer, der har erhvervet deres erhvervs-mæssige kvalifikationer i et andet EU-land, og som ønsker at arbejde midlertidigt eller lejlighedsvis i Danmark, har de nødvendige kvalifikationer til

at udføre det pågældende arbejde. Jeg vil gerne om selve lovforslaget sige, at der jo her er lagt op til en ordning, som er dynamisk. Således vil området for, hvornår der skal ske forudgående kontrol af de erhvervsmæssige kvalifikationer, kunne udvides og indskrænkes med tiden. Der vil således fortsat være fokus på det her område.

Med hensyn til spørgsmålet om proceduren vil jeg sige, at Beskæftigelsesministeriet som sædvanlig vil notificere lovændringerne over for Europa-Kommissionen, når lovforslaget er vedtaget. Og da lovforslaget jo er udarbejdet i overensstemmelse med direktivets bestemmelser om muligheden for forudgående kontrol, forventer vi ikke, at Kommissionen vil have bemærkninger hertil.

Jeg vil gerne slutte med at gentage, at jeg er glad for, at der er et stort og bredt flertal bag lovforslaget og dermed også bag målsætningen om at bevare det høje danske arbejdsmiljøniveau. Jeg kvitterer hermed for tilslutningen til lovforslaget og ser frem til en god udvalgsbehandling.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, bekræfter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**13) 1. behandling af lovforslag nr. L 186:
Forslag til lov om ændring af straffeloven.
(Strafskærpelse for visse sager om seksuelt
misbrug af børn).**

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsættelse 09.05.2008).

Kl. 16:14

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen som ordfører.

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Forslaget her er jo kommet på Folketingets dagsorden som følge af nogle ganske forfærdelige sager om misbrug af mindreårige børn, og i Venstre er vi meget glade for, at regeringen med forslaget lægger an til, at det skal være en straffeskærpelse omstændighed, at voksne misbruger mindreårige børn seksuelt, enten ved samleje eller ved anden kønslig omgængelse, som det hedder, med børn under 15 år.

Det skal naturligvis være forbundet med en ganske markant straf for foretage den slags forbrydelser. Det er nogle af de værste forbrydelser, man næsten kan forestille sig, når en voksen misbruger sin autoritet, sin alder og sin psykiske overlegenhed ved uden voldsanvendelse at lokke et barn til samleje eller anden kønslig omgængelse. Det er modbydeligt, det er ulækkert, og det skal have stærke konsekvenser for dem, der forbryder sig mod disse børn. De børn vil skulle leve med konsekvenserne af så traumatiske oplevelser resten af livet, og der skal naturligvis stilles alle de faglige ressourcer til rådighed, som vi overhovedet kan opdrive, for at hjælpe disse børn til at komme over de frygtelige hændelser og oplevelser, de har været igennem.

Men for de voksne, som har forbrudt sig mod børnene, skal det have en mærkbar konsekvens. Der er noget, der hedder retsfølelse, og retsfølelsen i det danske samfund tilsiger, at vi skrider ganske, ganske markant ind over for voksne, der forbryder sig mod mindreårige på denne måde.

I Venstre er vi også glade for, at det i forbindelse med behandlingen af forslaget her forud for fremsættelsen er lykkedes at få flyttet denne forfærdelige forseelse over i en anden paragraf, så der er tale om en skærpelse omstændighed, der giver en højere straf for et enkeltstående tilfælde – en straf på op til 12 års fængsel. Samtidig er det jo sådan, at de straffeangivelser, vi opererer med på området her, tager udgangspunkt i et enkeltstående tilfælde af voldtægt eller anden kønslig omgængelse. Der har hidtil været taget udgangspunkt i voldtægt, hvor der altså er brugt vold.

Sager om misbrug af mindreårige børn er typisk – desværre kunne man sige – ikke et enkeltstående tilfælde, men et forløb over længere tid, hvor en række forhold vil skulle komme til en samlet bedømmelse i forbindelse med en doms-